

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114219115
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6114219115.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: G. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, L. L., za účasti občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 479,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09. 09. 2015 č. k. 4C/241/2014 - 54, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť (vtedajšiemu) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, trovy právneho zastúpenia vo výške 83,18 Eur na účet právneho zástupcu, m e n í tak, že občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, náhradu trov právneho zastúpenia n e p r i z n á v a .

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd, ako súd prvej inštancie, napadnutým rozsudkom zamietol návrh (žalobu), žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť (vtedajšiemu) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy právneho zastúpenia vo výške 83,18 Eur na účet jej právneho zástupcu - advokáta. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tým, že vo veci bola procesne úspešná žalovaná a tento jej úspech je zároveň procesným úspechom vedľajšieho účastníka na jej strane. Pokiaľ vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanej, vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej. V prejednávanej veci vedľajším účastníkom tvrdené skutočnosti boli opodstatnené, preto súd trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Priznal mu teda náhradu za dva úkony právnej služby, a to prevzatie veci a príprava zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej s hodnotou jedného úkonu 33,20 Eur a režijný paušál 8,39 Eur spolu za dva úkony právnej služby a dva režijné paušály 83,18 Eur.

2. Rozsudok okresného súdu odvolaním napadol žalobca, a to v časti výroku o náhrade trov vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej. V dôvodoch odvolania žalobca vytýkal nesprávne vyhodnotenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Uviedol, že nenapáda otázku samotného právneho zastúpenia, ale účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o povinnosti k náhrade trov konania. Poukázal v tomto smere na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. 06. 2014 sp. zn. 6M Cdo 9/2013, týkajúce sa nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov právneho zastúpenia. V ďalšom v odvolaní poukazoval na ustanovenie § 93 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vyjadril názor, že aj pokiaľ toto

ustanovenie výslovne neupravovalo požiadavku na súhlas s účasťou vedľajšieho účastníka, má za to, že podstatnou podmienkou vedľajšieho účasti v konaní je súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať, pričom s účinnosťou od 01. 01. 2015 na základe zákona č. 353/2014 Z. z. bola do textu Občianskeho súdneho poriadku prevzatá táto podmienka, ktorú už predtým súdna prax sformulovala. Pretože vzhľadom na absenciu súhlasu s účasťou v tomto konaní je účasť vedľajšieho účastníka nezákonná, ani priznanie náhrady trov právneho zastúpenia nemôže mať oporu v zákone. Navrhol zmeniť napadnutý výrok tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd neprizná náhradu trov konania.

3. Vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o trovách dovtedajšieho vedľajšieho účastníka s poukazom na § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

5. Odvolací súd zároveň konštatuje, že okresný súd, ako súd prvej inštancie, rozhodoval za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. (OSP), rovnako aj odvolanie podané žalobcom proti rozhodnutiu o trovách vedľajšieho účastníka bolo podané za účinnosti tejto právnej normy. Od 01. 07. 2016 vstúpil do účinnosti Zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený dovtedajší procesný predpis Občiansky súdny poriadok, pričom v zmysle prechodných ustanovení (§ 470 CSP) sa podľa tohto zákona pokračuje aj vo veciach, v ktorých konanie začalo pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, rešpektuje zároveň procesný účinok tých odvolaní, ktoré boli podané do 30. 06. 2016 a ktorý účinok zostal zachovaný aj po 30. 06. 2016. V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej právnej úpravy sa v odvolacom konaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, keď ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. Pl. ÚS 36/1995).

7. Na uvedené odvolací súd poukazuje najmä z toho dôvodu, že počnúc dňom 01. 07. 2016 nová civilná norma Civilný sporový poriadok nepozná inštitút vedľajšieho účastníka tak, ako tomu bolo v Občianskom súdnom poriadku, konkrétne v ustanovení § 93. Pretože napadnutý výrok sa týka práve priznaných trov tomuto vtedajšiemu vedľajšiemu účastníkovi, pričom účinok odvolania zostal zachovaný, musí odvolací súd na danú vec prihliadať aj cez právnu úpravu zákona č. 99/1963 Zb. (OSP), za účinnosti ktorej rozhodoval súd prvej inštancie a bolo tiež podané odvolanie voči rozhodnutiu.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, postupu okresného súdu v konaní a dôvodov odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v tomto prípade je dôvodné. Zo spisu je zrejmé, že občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV oznámilo písomným podaním zo dňa 19. 09. 2014, doručeným súdu dňa 23. 09. 2014, svoj vstup do konania, a to na strane žalovanej, ktorá je spotrebiteľkou. Súčasne požiadala o doručenie návrhu na začatie konania spolu s prílohami. Z dôvodu, že žalobca sa k oznámeniu o vstupe tohto občianskeho združenia do konania písomne vyjadril a oznámil pritom svoj nesúhlas so vstupom a navrhol uznesením nepripustiť vstup občianskeho združenia do konania, okresný súd uznesením rozhodol tak, že vstup tohto občianskeho združenia (VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV) do konania pripustil. Uznesenie nebolo napadnuté odvolaním a nadobudlo právoplatnosť (dňom 23. 04. 2015). Vtedajší vedľajší účastník dňa 15. 04. 2015 doručil okresnému súdu písomné vyjadrenie datované dňom 30. 03. 2015. Odvolací súd po oboznámení sa s týmto vyjadrením (nachádza sa na č. I. 43 a 44) konštatuje, že toto dvojstranné písomné vyjadrenie ani jednou vetou nereaguje na predmetný spor. Cituje ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), so záverom, že zmluva o revolvingovom úvere, v ktorej uplatňuje žalobca nárok, je spotrebiteľskou zmluvou, ďalej cituje ustanovenie § 101 a § 103 OZ s tým, že vznáša námietku premlčania. Poukázal na výšku ročnej úrokovej sadzby úveru vo výške 70 %, aj predpokladanej RPMN

vo výške 70 %, majú za to, že sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 OZ neplatná. Navrhuje návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu (vedľajšiemu účastníkovi) náhradu trov konania. Odvolací súd uvádza, že v uvedenom vyjadrení nie je uvedené ani len číslo zmluvy o revolvingovom úvere, k vznesenej námietke premlčania sa vedľajší účastník vôbec nezaoberal jej vysvetlením a posúdením a aj už uvádzaná vytykaná výška úrokovej sadzby úveru nekorešponduje so žalobcom predloženou kópiou žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluve o revolvingovom úvere, ani oznámeniu veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

9. Za takéhoto stavu odvolací súd považuje za dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, že v tomto konkrétnom prípade nemožno považovať trovy právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené, pretože žiadnym spôsobom neprispeli k úspešnosti žalovanej v konaní. K takémuto záveru dospel odvolací súd, aj keď považuje za nesprávny názor žalobcu, podľa ktorého sa za predchádzajúcej právnej úpravy v zmysle § 93 zákona č. 99/1963 Zb. vyžadoval súhlas hlavného účastníka so súhlasom vedľajšieho účastníka, ktorým bolo združenie na ochranu spotrebiteľa, aj do 31. 12. 2014. Samotný vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania a uvedené nekonkrétne a neadresné vyjadrenie však nemožno považovať za právnu službu, ktorá spĺňa atribút účelnosti vyžadovaný zákonom pre priznanie náhrady trov konania.

10. V odvolacom konaní bol síce žalobca úspešnou stranou v spore. Pretože predmetom odvolacieho konania boli len trovy vtedajšieho vedľajšieho účastníka, s poukazom na ustanovenie § 257 CSP odvolací súd úspešnej strane odvolacieho konania náhradu trov odvolacieho konania výnimočne nepriznal, považujúc za dôvody hodné osobitného zreteľa vzniknutú procesnú situáciu zapríčinenú zmenou právnej úpravy.

11. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).